

Wingmakers™

Sarahs andra intervju med Dr Neruda

Vad som följer här är en intervju den 28 december 1997. Jag tog upp vårt samtal på band och texten nedan följer exakt vad som avhandlades.

Obs! Den svenska översättningen är något förkortad. Den som vill läsa texten in extenso se den engelska versionen på WingMakers hemsida

www.wingmakers.com

(Övers. anm.)

Sarah: Innan vi börjar vill jag säga att jag har lyssnat till gårdagens band och använt det till att formulera några frågor. Jag ska försöka vara mer fokuserad på ämnet än jag var i går. Jag vill helst hålla mig till WingMakers och artefakterna i deras tidskapsel.

Neruda: Okej. Jag ska bara klargöra en sak först:

Ancient Arrow klassas som en utomjordisk tidskapsel eller ETC (Extraterrestrial Time Capsule). Enligt min mening är den inte alls en tidskapsel.

Sarah: Men vad är den då?

Neruda: Platsen, eller sajten, är en del av en större konstruktion där delarna är förenade med varandra på ett sätt som jag inte förstår. Vi vet att det finns sju sådana sajter som troligen byggdes på 800-talet. Vi vet att dessa sajter har något slags försvarssyfte och vi vet att de som planerat dem är kulturbärare och förmodligen representerar den Centrala Rasen, dvs. WingMakers.

Sarah: Jag hör en massa om "försvarsvapen", men hur kan dessa väggmålningar eller musik-artefakterna vara delar av ett försvarsvapen?

Neruda: Så mycket vet vi att WingMakers planerade att dessa platser skulle vara mer än ett försvarsvapen, annars vore det ju ingen mening med

kulturartefakterna (som innehåller musik, filosofi, konst och poesi). Jag har en annan hypotes, nämligen att de utlöser eller sätter igång DNA.

Sarah: Menar du att dom aktiverar nåt inuti våra DNA-molekyler?

Neruda: Precis. Det är vår hypotes att kulturartefakterna, om de studeras närmare, på något sätt aktiverar delar av våra DNA-molekyler. I vilket syfte vet vi inte säkert men jag har på känn att det har något att göra med stimulering av intelligensen och möjliggör tillgång till sinnesintryck som har varit sovande i vårt centrala nervsystem. Det är lite för komplicerat att förklara. Jag återgår till Ancient Arrow-sajten. Jag är säker på att den inte är en tidskapsel.

Jag arbetade med en dator som vi kallar för Zemi, som skulle hjälpa mig att översätta från den optiska skivan som vi hittade i den tjugotredje kammaren i berget. Den innehöll text, symbolbilder, matematiska ekvationer och musik. Texten var filosofisk. Jag var den förste som lyckades läsa deras språk. När vi hade låst upp den optiska skivan kopierade vi åttatusenfyrtyfem sidor symbolbilder som liknade dem som fanns i deras konst. De var en stor variation och en del bilder var mycket invecklade. Det fanns 23 kapitel med text eller symbolbilder, vart och ett bestod av ungefär 350 sidor. Jag läste första kapitlet av texten och fann till min stora förvåning att där fanns bitar i introduktionen som bara var avsedda för mina ögon. För mig bekräftade detta att jag hade en viktig roll när det gällde att få ut denna information till allmänheten.

Sarah: Menar du att texten du läste försvann eller raderade du ut den?

Neruda: Den försvann. Den upplöste sig själv.

Sarah: Den var alltså bara till för de första ögonen som såg den?

Neruda: Det stämmer.

Sarah: Berätta vad det stod!

Neruda: Den upprepade vad ACIO redan visste: att Animus (de fientliga robotmänniskorna som vill överta jorden) skulle sända ut sonder år 2011 och de varnade för detta. Samtidigt bekräftade de att WingMakers hade installerat ett försvarsvapen på jorden som skulle göra vår planet osynlig för fienden.

Sarah: Skulle vi bli osynliga? Hurdå?

Neruda: Det fanns ingen exakt förklaring. De skrev att högre frekvenser utstrålas från det centrala universumet och att de sju kapslarna innehåller en kollektiv teknologi som koordinerar dessa frekvenser eller högre energier så att det uppstår ett skifte i planetens vibrationsstruktur, vilket gör det möjligt att livet på planeten överlever och förblir oupptäckt av Animus.

Sarah: Menar du alla livsformer?

Neruda: Förmodligen. Texten påpekade också att vi har att göra med den Centrala Rasen och att de önskar att det som artefakterna innehåller lämnas vidare till allmänheten, dvs. poesin, musiken, målningarna och även en ordlista.

Jag tror att alla dessa saker, inklusive filosofin, är sammanlänkade.

Jag tror också på fundamentala förändringar när man tillgodogjort sig detta material och kanske dessa förändringar är i samklang med teknologin från de sju kapslarna, eller sajterna.

Sarah: Låter långsökt. Varför tror du det?

Neruda: Jag har tillgodogjort mig materialet och jag har märkt av förändringar. Jag hoppade av ACIO. För mig är det den största tänkbara förändring.

Sarah: Berätta lite om översättningarna du höll på med?

Neruda: Översättningen är nyckeln till användandet av den optiska skivan.

Genom att göra mycket noggranna experiment på Zemidatorn fick vi tillgång till skivans datafiler på fem dagar.

Sarah: Hur vet du att översättningen är korrekt?

Neruda: Inuti skivan fanns översättningsindex som gjorde det möjligt att skriva ut texten på perfekt engelska och cirka sexti andra språk. Men den underligaste översättningen är musiken. Jag vet faktiskt inte vad jag ska tro. Den är delvis uppfångad från den optiska skivan, delvis baserar den sig på musikaliska anteckningar som Labyrintgruppen använde sig av.

Sarah: Kan jag få lyssna till den musiken?

Neruda: Javisst. När jag lämnade dem hade ACIO lyckats översätta tio av de tjugotre kompositionerna. Jag har dem. De har överförts både till kassetter och CD.

Sarah: Varför krångla till det så? Varför fanns det inte redan färdig musik?

Neruda: Det frågade vi oss också. Svaret är väl att WingMakers inte har möjlighet att föra över sin musik till vår värld för att vi saknar teknologi för att lyssna på den. Därför gjorde de så att vi kunde rekonstruera musiken på ett sätt som vi kunde lyssna på med vår teknik. Vi fick höra musiken i den kammare den tillhörde och jag lovar dig att det var en oerhörd andlig upplevelse.

Sarah: Berätta om poesin.

Neruda: Vi tyckte nog att poesin kunde ha skrivits av vilken som helst modernare poet. Där finns ingenting som gör dem till representanter för en kultur som är miljarder år äldre än vår kultur. Deras teman liknar våra: andlighet, kärlek, relationer och döden. Det hör två dikter till varje kammarmålning, så det finns totalt 46 dikter..

Sarah: Det var intressant. Av målningarna, musiken, artefakterna och filosofin finns bara en i varje kammare. Varför tror du att de placerat två dikter i varje kammare i stället för en?

Neruda: Jag tror att poesin tycks vara avsedd att ge ett bredare perspektiv på det speciella tema som är aktuellt i varje specifik kammare. Så tror jag i alla fall.

Sarah: Finns det någon relation mellan poesin och målningarna, tror du?

Neruda: Ja, och jag tror att poesin och målningarna har det starkaste sambandet av alla saker i varje kammare. Jag tror att målningarna - på ett subtilt sätt - illustrerar de teman som är representerade i poesin.

Sarah: Låt oss tala lite om artefakterna som man fann i varje kammare. Den enda jag har hört talas om är den som man fann i den 23:e kammaren.

Neruda: Den optiska skivan från 23:e kammaren är den enda jag kan berätta om. De andra artefakterna fraktades iväg till Labyrintgruppens forskningslaboratorium i södra Kalifornien och de omges av hysch-hysch och högsta sekretess. De teknologiska artefakterna intresserade Femton mest, han hoppades att de innehöll en väg till BST. Men det verkar som om WingMakers inte vill tillåta Femton att utveckla BST, därför ser han dem numera som eventuella fiender i stället för allierade.

Sarah: Jag tycker artefakterna som du visat mig på bild inte är ett dugg mystiska. De ser ut som kristaller eller stenbitar eller något organiskt. Varför var Labyrintgruppen så intresserade av dem?

Neruda: Om man tittar på den kristallina strukturen med blotta ögat tycks de bara vara vanliga kristaller, men när du använder dig av molekylära och atomära analyser är det tydligt att de är handgjorda. Med andra ord är de syntetiska kristallstrukturer, och vi har funderat på om de innehåller kodad information liksom den optiska skivan och målningarna. Vi antog också att de eventuellt kunde vara länkade till den optiska skivan eftersom den var den sista artefakten och tycktes vara lika med en hörnsten eller huvudnyckeln.

Sarah: Fanns det hänvisningar till de andra artefakterna på den optiska skivan?

Neruda: Nej, vi var besvikna över att sådana inte fanns. Å andra sidan är vi säkra på att det finns ett samband som vi inte kan få reda på, eftersom vi inte kunde komma in i artefakterna. Vi hann i alla fall få fram att dessa artefakter tycktes ha molekylärbaserade datasystem som aktiverades av specifik mänsklig beröring.

Sarah: Hur kan mänskligt DNA finnas inuti en teknologi?

Neruda: Efter många misslyckanden lyckades vi översätta en del av texten i den optiska skivan. De filosofiska skrifterna från första och andra kammaren övertygade oss om att WingMakers verkligen var autentiska och att det inte fanns tvivel om att deras historia var sann.

Sarah: Är du verkligen säker på det? Ni kanske blir hemskt lurade!

Neruda: Kanske det. Men hela Labyrintgruppen inklusive Corteum var överens om att det var ett autentiskt avslöjande från den Centrala Rasen och vi var övertygade om att det inte handlade om svek eller bedrägeri.

Sarah: En sak som jag tyckte var konstig var att alla målningarna tycks vara gjorda av samma hand, samma artist eller möjligen grupp av konstnärer. Men när jag tänker på en tidskapsel tycker jag man borde ha samlat en hel del konst från olika konstnärer som representerar en mängd olika perspektiv osv. Så är det inte här. Kan du förklara varför?

Neruda: Jag tror inte att deras motiv var att informera oss om deras konstnärer eller om mångfald vad gäller konstnärligt uttryck. Jag tror att de menar att

konstfunktionen i början är en form av kommunikation och därefter en form av tidsresa eller ut-ur-kroppen-medvetenhet. Den oavbrutna följderna av de 23 målningarna, sedda som en helhet, tycks bokstavligen talat in i iakttagarens medvetande att kliva in i WingMakers värld. Som om de vore portaler, och jag har upplevt det själv.

Målningarna är otroligt klara i färgerna. Du anar inte vilken inverkan de har när du ser dem i verkligheten, speciellt sedan de restaurerats och rengjorts. Men även när de först upptäcktes utan någon uppsnyggning, var det kusligt hur strålande de var och hur deras färger skimrade efter 1.150 år. Det hände många gånger att vi som var involverade i restaurationen och katalogiseringen av artefakterna kunde sitta i kamrarna och stirra på målningarna. Många gånger satt jag där i timmar och lät mina ögon vandra över målningen. Jag föreställde mig hur artisten tänkte och vad han försökte få fram. Det var en mäktig upplevelse.

Sarah: Dom skrämmer mig lite.

Neruda: Jag skrattar för att jag hade en sådan upplevelse. En natt när jag hade jobbat i artefaktkamrarna lämnades jag som siste man därinne. Jag hade varit så absorberad i det jag höll på med att jag höll på att glömma att sätta igång säkerhetssystemet på utvägen. Det gick en halvtimme innan jag förstod att jag var ensam inne i tidskapseln --- tystnaden var oerhörd. I alla fall så gick jag längs korridoren som band samman alla de 23 kamrarna, då jag började förnimma en närvaro som var överväldigande. Varje gång jag kom till en kammare väntade jag mig att någonting från målningarna skulle hoppa på mig. De tycktes bokstavligen vara levande.

Vår belysning var ett högklassigt, bärbart halogensystem och varje kammare var utrustad på samma sätt. När jag kom till slutet av korridoren - som vi kallar för spiraltrappan - och tittade in i den andra kammaren såg jag tydligt rörelse och fick gåshud. Egentligen inte av rädsla utan av spänning antar jag, men det fanns lite rädsla också. Denna rörelse var en suddig bild av något som klev ut ur målningen och sedan bara försvann...

Sarah: Vad var det? Var det mänskligt?

Neruda: Jag kunde inte se det tillräckligt tydligt för att kunna förklara vad det var, men jag började fundera på om några av kamrarnas målningar kanske hade fler uppgifter än att bli tittade på. Vår RV (fjärrskådare) hade också upplevelser av att känna rörelse i målningarna. Hon kände det som om hon drogs ut ur sin kropp.

Sarah: Det här är kanske en konstig fråga, men hur vet du att inte allt detta var en bluff? Någon person eller någon grupp skapade detta för att det skulle se ut som en utomjordisk eller framtida tidskapsel bara för nöjet att lura era sinnen?

Neruda: En sak är alldeles säker, det var ingen bluff. Ancient Arrow-sajten består av en enorm klippstruktur som bokstavligen blivit urholkad i form av en spiral som gör en avstickare var tionde meter till en separat kammare, 23 för att vara exakt. Hela strukturen måste ha krävt en otrolig teknologi att bygga. Vi har fått fram exakt datum på när kamrarnas målningar skapades och de var slutgiltigt utförda på 800-talet och vi är säkra på att den tekniken inte existerade då.

Sarah: Jag tänker inte bråka med dig – men om dessa artefakter verkligen härstammar från den Centrala Rasen tycks det mig egendomligt att de har gömts inuti en stor klippa mitt i ingenstans - i New Mexiko av alla ställen. Jag tycker också det är konstigt att dom har gjort allt detta arbete men gör det så förbaskat svårt att förstå vad i helsicke dom vill säga. Förstår du vad jag menar?

Neruda: Ja, visst förstår jag, och jag tar inte dina frågor som ett argumenterande. Men jag vill poängtera att den här platsen verkligen innehåller en rad äkta föremål och dessa föremål hör inte ens till samma tid. Målningarna skapades för ungefär elvahundra år sen, artefakterna är omöjliga att datera och bildtecknen i och runt om Ancient Arrow kan ha gjorts under de gångna femti åren.

Sarah: Okej. Säg då varför du är så övertygad om att platsen är ett försvarsvapen?

Neruda: Det står skrivet på den optiska skivan. Vi har också haft en RV-sammankomst som bekräftar detta.

Sarah: Jaha. Så jorden är den genbank som Animus vill använda för att återskapa sig själva som själsbärare? Och Ancient Arrow-sajten med sina sex kompanjonpsajter ska alltså försvara jorden från dessa hemska utomjordingar? Har jag fattat rätt?

Neruda: Jag kan inte säga att du har rätt eller fel. Jag anser bara att Animus är ett verkligt hot och att WingMakers avser att försvara sitt genetiska arv.

Sarah: Säg mig då hur det kommer sig att den Centrala Rasen, som lever triljoner ljusår från oss, bryr sig om vad som händer jorden?

Neruda: Den Centrala Rasen är ansvarig för att så och odla högre livsformer i hela vårt universum. Den vill försvara sin arvs massa mot Animus. Jorden är inte det enda genetiska förråd som de försvarar på detta sätt. Det finns många andra utsatta planeter i vårt universum.

Sarah: Jag slog upp ordet Animus i lexikon. Det stod där. Hur kan Websters lexikon ha namnet på en ras som inte har besökt jorden på trehundra miljoner år?

Neruda: WingMakers vet om deras namn. Vissa ord har faktiskt placerats i vårt språk (engelskan) av WingMakers. Minns du att jag kallade dem kulturbärare?

Sarah: Din kollega, dr Sauthers, skrev också om en global kultur som härstammade från WingMakers tidskapslar. Men hur skulle dessa artefakter kunna användas för att bygga upp en global kultur? Det verkar lite naivt, tycker jag.

Neruda: Det enda jag kan berätta om den saken är att WingMakers talar om en ny kommunikationsteknologi, som de kallar för OLIN: One Language Intelligent Network. WingMakers tycks vara övertygade om att OLIN-teknologin kommer att hjälpa till att skapa den globala kulturen genom Internet. Detta stämmer för övrigt överens med profetior som Labyrintgruppen har daterat så långt tillbaka som för 1500 år sedan. Naturligtvis kallades inte teknologin för OLIN då, men noteringar om en global kultur och en världsregering har förutsagts i många århundraden.

Sarah: Är det vad George Bush d.ä. kallade för den nya världsordningen?

Neruda: Ja. Han och fyra andra presidenter också.

Sarah: Vad skulle få folk att enas under en enda regering eller att skapa en global kultur, vad som nu menas med det...? Jag kan inte föreställa mig att det skulle kunna hända - inte under min livstid.

Neruda: Enligt WingMakers kommer det att ske genom den digitala ekonomin och sedan genom internets tekniska plattform, OLIN. Och genom detta globala

nätverk kommer underhållning och undervisning att globaliseras. FN ligger närmast till att ansvara för ett sådant projekt. Det kommer förmodligen att ske.

Sarah: Skulle allt det där hända år 2018?

Neruda: Profetian säger att FN kommer att hålla val till en enad världsregering just det året. Det blir en organisation som tar itu med ämnen som t.ex. miljöförstöring, gränsdispyter, global uppvärmning, rymdresor, terrorism, handel och affärer... Men nu kommer vi ifrån ämnet igen.

Sarah: Förlåt, vi pratade om artefakterna. Kan du beskriva ditt första möte med insidan av Ancient Arrow-klippan?

Neruda: Jag var en av fem från ACIO som reste till New Mexiko för att undersöka platsen sedan det i början avgjorts att där kunde finnas utomjordisk inblandning. Vid den tiden misstänkte ingen av oss att Ancient Arrow-sajten skulle bli en så viktig upptäckt.

Den enda nyckel vi hade var att en artefakt hade upptäckts i närheten. Mycket senare förstod man att den var förbunden med ingången till tidskapselns inre rum. Det var den artefakten som ställde projektet under ACIO:s kontroll, därför att NSA ansåg att den hade ett möjligt utomjordiskt ursprung.

Sarah: Vad var det som fick NSA att dra den slutsatsen att den första artefakten var utomjordisk?

Neruda: Som alla de andra artefakterna svarade den inte på kol 14-metoden och den hade konstiga symboler som såg ut att vara utomjordiska. Den innehöll kompositmaterial av okänt ursprung. Det gick inte att aktivera den eller komma åt dess inre kontrollsystem - inte ens röntgenstrålar kunde penetrera den. Den skickades till ACIO som bedömde att den måste vara av utomjordiskt ursprung. Sedan inleddes en undersökning av området där den hittats. Vi upptäckte att det på det yttre höljet av artefakten fanns en topografisk karta över området där den hittades. Vi började fundera på om inte artefakten skulle vara till större hjälp om vi tog den till området som fanns angivet på kartan.

Sarah: Är det artefakten som du visade mig kort på?

Neruda: Nej, den här artefakten förstörde sig själv sedan den lett oss till Ancient Arrow-sajten.

Sarah: Varför tyckte ni att det var viktigt att aktivera den på fyndplatsen?

Neruda: Vi trodde att den var nån sorts kompass eller målsökningsanordning. Vi var inte säkra på det, men vi kunde inte bestämma någon funktion i laboratoriet, så det verkade som ett logiskt experiment att se hur föremålet skulle fungera på den plats där den upptäckts. De första upphittarna hade klagat på att den hade framkallat en slags hallucinatorisk upplevelse när man höll den nära magen. Undersökningsteamet från ACIO upptäckte hur man kunde använda föremålet för att lokalisera ingången till det inre av dalgången, innanför vilken Ancient Arrow-sajten var gömd. När föremålet hade aktiverats, tycktes det leda tankevägar eller mentala bilder i vilken riktning personen skulle gå. Vår RV (vårt medium) var den som höll i föremålet när det först aktiverades och hon började genast se bilder. Det gjorde jag också. Till slut ledde de oss in i en grottliknande struktur, som var gömd 20-30 meter inuti en av klipporna i dalgången.

Sarah: Fanns det redan en ingång eller måste ni spränga er in?

Neruda: Vägen in var väl gömd bakom en naturlig grotta som i sin tur var väl gömd av naturlig snårskog. Denna grotta var omkring 25 meter djup och vi antog att det var en indiansk bostad av något slag som länge hade varit övergiven. I slutet av grottan fanns en korridor som svängde åt sidan och längst bort i korridoren fanns en annan kammare. En stor, flat sten på golvet gömde ingången till platsen.

Sarah: Var du övertygad om att någonting fanns under klippan?

Neruda: Ja. När vi hade fått bort stenen kunde vi se att det verkligen fanns en tunnel under den. Tunneln hade formen av ett J och var omkring en meter i diameter. Jag slank ner först genom tunneln och kravlade på alla fyra till platsens ingång.

Sarah: Var ni alla fem inne på det där stället och tittade er omkring med ficklampor? Vad tänkte ni på just då?

Neruda: Vi var väldigt förtjusta allihop och samtidigt lite ängsliga. Vi trodde att vi skulle finna en utomjordisk plats och vi var halvt medvetna om att den kunde vara aktiv, vilket gjorde oss väldigt vaksamma.

Sarah: Och allt detta var uthugget ur klippan?

Neruda: Det var tillverkat av människor ... eller utomjordingar --- och vi visste det i samma ögonblick vi kom ut ifrån genomgångstunneln. Det var som att födas till en helt ny värld. Det var helt tyst, luften var kylig, men inte för kall. Det fanns inga tecken på liv och det tycktes som om allt fick en ny mening... en intelligent avsikt som vi inte kunde vänta på att avslöja.

Det märkligaste var den överkliga känslan av att vandra in i en surrealistisk värld - en värld skapad av något fullkomligt främmande. Vi antog att det var en utomjordisk konstruktion från det ögonblick vi kom ut ur J-tunneln.

Sarah: Men hur kunde ni genast veta att det var en artificiell byggnad och inte en naturlig formation av kammare eller grottor?

Neruda: I början av spiraltrappan fanns det utsirningar uthuggna i stenen med sådan precision att vi aldrig förr skådat något dylikt. Dessutom var hela tunnelsystemet alldeles för slätt, nästan polerat för att kunna vara av naturen. Det fanns en känsla av arkitektur - en känsla av att någon designat det med utomordentlig omtanke och med ett syftemål.

Märkligt nog fanns ingenting på golvet, inte ens en liten sten eller ett sandkorn. Varje yta var fullkomligt ren och polerad. Det fanns damm, men endast damm. Någonting som liknade en polymer-beläggning hade anbragts på varje millimeter av strukturen och även i taken.

När vi kom fram till första kammaren, som bara ligger ca 30 meter från ingången, minns jag att jag greps av en känsla av vördnad eller något som närmade sig en religiös upplevelse. Ingen pratade på en lång stund när ficklampornas ljus nådde den första kammarens målning. Vi stod och stirrade i säkert 40 sekunder, mitt i den otroliga tystnaden i detta gravlika byggnadsverk.

Sarah: Hittade ni alla kamrarna samma dag?

Neruda: Ja. Vi gick från kammare till kammare och det kändes hela tiden som om vi hade hamnat i ett främmande naturhistoriskt museum. Du måste förstå att vår belysning inte var särskilt bra för vi hade inte trott vi skulle behöva något annat än vanliga ficklampor. Jag minns tydligt att jag såg varje målning i kamrarna för första gången och hur jag bara stirrade på dem - förtrollad av den

otroliga anakronismen på denna plats. Jag hade aldrig varit i en sådan surrealistisk omgivning - det var både spökligt och spännande på en gång.

Sarah: Hur stora var kamrarna och själva målningarna?

Neruda: Kamrarna var ganska små ... omkring fyra meter i diameter med ganska högt i tak, på vissa ställen ända upp till sex meter.

Sarah: Om jag dömer av fotografierna jag har sett måste målningarna vara ganska stora?

Neruda: Ja, de är stora och finns alltid mitt emot ingången. Om du står utanför ingången till en särskild kammare kan du inte se hela målningen, den är för stor. Du måste gå in i rummet för att kunna se hela verket.

Sarah: Vad anser Labyrintgruppen om det artistiska värdet av dessa målningar?

Neruda: Jag kan försäkra dig att ingen i Labyrintgruppen påstår sig vara konstkritiker. Jag kan bara säga att de som såg målningarna i deras ursprungliga miljö ansåg de konstnärliga värdena vara övertygande, ja till och med fängslande. Jag tror att de som bara har sett fotografierna på dem tyckte att de var mindre konst än en kugge i ett mästerligt designat hjul som en illustration i en barnbok.

Sarah: Jag vill inte byta ämne, men jag kan inte låta bli att undra hur du kom på att välja mig. Jag vet att du sa att det var en slump, men varför valde du en vanlig journalist att berätta den här historien för? Varför inte en vetenskapsman eller nån som åtminstone kunde ställa mer sofistikerade frågor? Jag erkänner att jag känner mig fullkomligt otillräcklig för att intervjua dig, mest därför att jag inte vet vilka frågor jag ska ställa.

Neruda: Du gör ett bra jobb - absolut bra! Du behöver inte oroa dig för dina frågor. De är skarpsinniga. De flesta som läser den här informationen är säkert mer intresserade av det som du har frågat om, än av fysiken eller vetenskapen som finns med.

Sarah: Kanske det. Men jag har en irriterande känsla av att jag borde ställa vetenskapliga frågor, så kunde du lättare bevisa din trovärdighet. På något sätt känner jag att jag sätter en käpp i hjulet för dig.

Neruda: Tala om exakt vad du känner att du inte kan fråga mig.

Sarah: Jag tror att det mest är saker som är relaterade till tidsresor och BST. I går kväll talade du om några saker och när jag läste om dom tidigare i dag kände jag det som om jag borde ha ställt djupare frågor.

Neruda: Som vadå?

Sarah: Problemet är att det vet jag inte.

Neruda: Sarah, anledningen till att jag valde dig är mycket enkel. Jag behövde finna någon som var insatt i vanliga media men som ändå var ganska okänd. Om jag hade valt en vetenskapsjournalist från en större tidning hade det kanske blivit så att vi berört fler vetenskapliga frågor och färre frågor om kultur, konst och sociala aspekter i Ancient Arrow-projektet. I mitt slumpmässiga urval visste jag att du inte hade någon etablerad image att försvara, att du visste hur man tacklar medierna och att du kunde ställa vettiga frågor som inte avslöjade din identitet. Det är därför vi pratar med varandra just nu - men också för att du inte tycker att jag är galen.

Sarah: Jag har inte frågat dig detta förut, men jag är nyfiken på om jag var den första journalist du pratade med eller har någon gjort dig besviken innan du hittade mig?

Neruda: Nej, du är den första och enda person utanför Labyrintgruppen som jag har delgivit den här historien.

Sarah: Nu byter vi ämne. Jag skulle så gärna vilja veta lite mer om Femtons personlighet. Hurdan är han som ledare?

Neruda: Han är extremt fokuserad och ställer krav på varje medarbetare att vara likadan. Han är arbetsnarkoman, sover bara fyra timmar varje natt och jobbar resten av tiden på olika möjligheter för BST. Inom Labyrintgruppen är alla projekt relaterade till BST.

Sarah: Hur ser han ut?

Neruda: Han är över medellängd och har ganska långt grått hår i hästsvans. Han påminner mig om Pablo Picasso eftersom han har samma genomträngande ögon. Han är född i Spanien. Det man tänker på först när man ser honom är just ögonen. Någonting händer alltid bakom dem.

Sarah: Hur gammal är han?

Neruda. Omkring 60 år, fast jag vet inte exakt. Jag har aldrig hört någon tala om hans ålder. Jag vet bara att när han var student såg han äldre ut än han var. Jag tror han började bli gråhårig redan när han var ett par och tjugo år, och det var nog därför man trodde att han var professor när han bara var student.

Sarah: Du sa förut att han blev relegerad från skolan. Varför?

Neruda: När andra ungdomar tänkte mest på att festa och slå runt, arbetade han med BST, eller åtminstone en tidig version av tidsresor. Han är en av dessa ovanliga visionärer som har kommit till jorden med ett enda mål: i hans fall tidsresor. Det är det enda han bryr sig om.

På femtitalet ansågs BST-forskning som onödig tidsspillan. Den var alltför teoretisk och avskild från allt praktiskt. Jag tror också att Femton behandlade sina lärare fel, för han var så skärpt i skolan att han skrämde de flesta av dem. Han var också väldigt envis och när hans lärare bad honom byta ämne till något mer praktiskt, svarade Femton att de var småsinta, eller något i den stilen. Senare den terminen blev han mot sin vilja relegerad efter vad jag har hört. Bell Labs anställde honom under en kort tid eftersom hans forskning om kvantobjekts (quantum objects) förmåga att påverkas av medvetandet intresserade dem.

Sarah: Ursäkta, men vad är kvantobjekt?

Neruda: De kan jämföras med elektroner eller neutroner. Kvantobjekt är fundamentala byggstenar av materia, och de visar sig både som en våglinje och en partikel.

Sarah: Okej. Femton försökte alltså bevisa att kvantobjekt påverkas av medvetandet. Varför var det farligt för ett forskningsuniversitet?

Neruda: Det var väl inte så farligt radikalt, men det var bara en liten del av hans totala forskning om hur man konstruerar BST genom att använda den nya fysiken, som snabbt vann insteg i kvantfysikkretsar. Femton har alltid hävdad att Einsteins allmänna relativitetsteori är fel. Den åsikten är naturligtvis inte särskilt populär. På samma sätt som Newtons teori beträffande det mekaniska universumet som blev alltför snävt och omöjligt att förklara annat än som

kaosteorin, kände Femton att Einsteins teorier underskattade det inflytande som medvetandet har på kvantobjekt.

På nittonhundafemti- och sextitalen var detta liktydigt med kätteri, delvis för att det var omöjligt att bevisa genom en matematisk utformning eller formel.

Följaktligen fortsatte Femton bara att utveckla sina teorier i hemlighet och ACIO upptäckte honom när han blev inblandad i ett projekt som hade att göra med heuristiska inlärningssystem (att lära sig saker på egen hand, t.ex. genom försök) baserade på en teknologi som ACIO hade fått av De Grå.

Projektledaren i ACIO upptäckte hans ovanliga intellekt och kreativitet och blev god vän med den unge mannen. Några månader senare värvades han till ACIO och lämnade sin identitet bakom sig. Han steg snabbt i graderna till forskningschef. Så småningom fick han kontakt med Corteum och deras teknologi. Resten är historia.

Sarah: Berätta exakt hur Corteums teknologi accelererar eller utvidgar intelligensen?

Neruda: Få människor förstår att deras medvetande bara tar in 15 informationsbitar per sekund i linjär tid. I vertikal tid däremot, tar undermedvetandet emot uppskattningsvis 70-80 miljoner informationsbitar. Det normala mänskliga medvetandet är alltså endast uppmärksam på en pytteliten del av den information som ständigt kommer in i det undermedvetna. Corteums teknologi är utvecklad för att minska filtreringen av medvetandet och göra det möjligt för information på en högre frekvens att tränga in i medvetandet.

Parallellt med detta har hjärnans kretssystem ställts om för att kunna handskas med den högre spänning av information som medvetandet matas med och då kan förmågor som fotografiskt minne och abstrakt tänkande få möjlighet att existera sida vid sida.

Sarah: Om jag var beteendeforskare skulle jag kunna ställa tusen frågor till dig just nu. Men jag förstår inte vad du pratar om... Jag menar, hur många informationsbitar kan du bearbeta just nu?

Neruda: Det handlar inte bara om informationens kvantitet, utan snarare om informationens tillämplighet i linjär tid, baserad på individens avsikter. När man

går igenom Corteums teknologi är deras förmåga att tona in till just den information som är relevant för situationen alldeles enastående. De flesta människor som råkar in i en viss situation använder sig av sitt medvetna sinne och drar den slutsats som de har använt sig av tidigare. På det viset faller människor in i vissa mönster som stänger av deras tillgång till omedveten information, som är baserad på den reella tidens situationsanalyser och har mycket hög relevans.

Denna teknologi förhöjer cirkulationen av information mellan de medvetna och omedvetna delarna av sinnet så att den flyter in i en uppåtgående spiral i stället för att stanna i ett bestämt mönster. På grund av detta frigörs den medfödda intelligensen hos individen. Corteums teknologi förhöjer alltså inte intelligensen som sådan, utan gör det bara lättare för individens naturliga intelligens att få utlopp.

Sarah: Vilken höjdare! Om jag ändå finge vara med om Corteums intelligens-accelerator så att jag kunde ställa några riktigt knepiga frågor! Men nu tar vi en kort paus.

Sarah: Misstänkte någon av er att Corteum och Femton arbetade separat från Labyrintgruppen? Jag menar: Funderade någon på möjligheten av att det fanns ett separat program – kanske BST inte var deras slutliga mål?

Neruda: Nej. Det fanns och jag antar att det fortfarande finns fullkomlig tillit till både Femton och Corteum. Du måste förstå att Corteum är en välvillig ras. Vi såg aldrig bevis på något annat än att de hade goda avsikter och ville hjälpa oss och så långt vi förmådde försökte vi hjälpa dem också. Det var ett ömsesidigt partnerskap.

Sarah: Du sa i går att Corteum var delar av Labyrintgruppen, men bara några hundra eller så var riktiga medlemmar. Hur blev dom en del av Labyrintgruppen?

Neruda: Det vet jag faktiskt inte. Jag kan bara återge vad en av mina sponsorer sa när jag skulle väljas in. Han sa att Femton hade blivit vald av Corteum att bli deras länk till ACIO. De ansåg att han var den enda människa som de ville dela sitt teknologiprogram med.

Femton gick med på att använda sig själv som försöksperson för att testa den intelligenshöjande teknologin som Corteum erbjöd. Det var tack vare denna erfarenhet som Femton fick sin vision om hur BST skulle kunna utvecklas. En sak som Corteum har i övermått är logisk intelligens. De är mycket kunniga i vetenskapliga frågeställningar och logiska resonemang. De saknar emellertid en kreativ visionär förmåga att upptäcka. Det är där Femton kommer in.

Sarah: Du talar om en ras som är tekniskt överlägsen oss, hur kan den sakna kreativ förmåga?

Neruda: Alltsammans hör ihop. Om man jämför dem med människor i gemen så är Corteum kreativa och visionära. Men det finns formande fysiska principer som existerar i en dimensionell matris (dimensional matrix) och som är fullkomligt främmande för alla varelser förutom de mest djuplodande intellekten. Femton har ett sånt intellekt. Corteum hoppas att Femton liksom även Labyrintgruppen, ska kunna utveckla BST eftersom Corteum har sina egna regler för den teknologin.

Sarah: Men i går kväll pratade du om andra utomjordiska raser i vår galax som kan ha teknologi för tidsresor. Varför kan de inte dela med sig till Corteum av sin kunskap?

Neruda: Om en ras av egen kraft har utvecklat en teknik för tidsresor är de ovilliga att avslöja den för en annan ras. Det är nog den mest skyddade av alla teknologier. Man ber inte bara att få låna en teknologi man behöver, även om behovet känns angeläget. Det är så lätt att bli beroende av en teknologi.

Dessutom försökte jag förklara i går kväll att det är stor skillnad mellan tidsresor och BST. Jag känner inte till någon art som har den formen av BST som Labyrintgruppen försöker utveckla.

Det är så här, Sarah, BST behöver en serie av samverkande men finkänsliga teknologier som fordrar en utvecklande kraft för att komma med nya teorier, nya fysiklagar, som aldrig förr upptäckts. Det är en utmaning att sedan bygga denna serie av tekniker, som mestadels är grundade på en ny mall om hur världen egentligen fungerar. Allt som förut var sanning måste rivas upp, måste återuppträffas, formuleras på nytt och sedan integreras med denna mall.

Detta är vad BST innebär: du börjar med ett oskrivet blad och uppfinner på nytt, formulerar på nytt och återskapar materiens medvetande.

Sarah: Vänta ett tag... nu tappade jag tråden. Materiens medvetande?

Neruda: Kommer du ihåg vad jag sa tidigare om kvantobjekt och hur de påverkas av medvetandet?

Sarah: Ja.

Neruda: Kvantobjekt blir mer och mer finfördelade tills de blir till ren ljusenergi och slutar att ha någon massa. De är inte fysiska, snarare är de en slags ren energi. Denna energi segmenteras vidare till vibrationsoktaver. Med andra ord: denna ljusenergi vibrerar och precis som i musiken finns där grundprinciper och harmonier. Harmonierna har samma ton som den fundamentala energivibrationen och hela energipaketet sjunger som en kör - utom det att rösten är ljus.

Denna sång - om du så vill - är liktydigt med ett medvetande som genomtränger all materia - varje fysiskt föremål i hela universum. Femton har lyckats bevisa ett slags all-genomträngande medvetande som han kallar för Light-Encoded Reality Matrix, förkortat till LERM...

Sarah (avbryter): Du kan inte mena Gud?

Neruda: Jo, det är just precis vad Femton menar.

Sarah: Nu har du verkligen gått över gränsen. Du menar väl inte att Femton upptäckte Gud? Kan han bevisa Gud?

Neruda: Ja, på något vis. Femton var noga med att vi aldrig fick referera till LERM såsom Gud eller gudalikhande. För honom var LERM Guds skugga, eftersom skuggan bevisar att Gud finns, eller hur?

Sarah: Okej. Men i så fall är det väl viktigt att allmänheten får reda på att Guds skugga bevisar hans existens?

Neruda: Du har rätt, men Femton skulle aldrig gå med på det, eftersom det skulle avslöja Labyrintgruppens existens också. Han är rädd för att resultatet av detta skulle bli både förlöjligande och missförstånd. Det var så många olika tekniker som ledde honom till hans upptäckter och han har inte minsta lust att dela med

sig till akademier, regeringar eller media. Han skulle anses som nästa Messias - eller djävulen för den delen.

Sarah: Så han är fånge i sina egna hemligheter?

Neruda: På ett vis, men han känner sig inte fångad. Han befinner sig bara så långt bort från de sociala och vetenskapliga institutionerna, så han har av praktiska skäl bränt sina broar och tänker aldrig återgå till det han lämnat bakom sig.

Sarah: Stackarn, han måste vara förskräckligt ensam!

Neruda: Det tror jag inte. Han är så fokuserad på sitt jobb, han gör precis det som han alltid har velat göra. Jag har aldrig sett honom nere. Besviken kan han vara, men aldrig deprimerad.

Sarah: Jag förstår fortfarande inte sambandet mellan LERM och BST.

Neruda: Om materia till slut upplöses i oktaver av ljus och ljus upplöses i oktaver av medvetande och medvetande upplöses i oktaver av verklighet, så blir materia, ljus, medvetande och verklighet beroende av varandra som i ett ekosystem. Och, som i ett ekosystem, om du ändrar på ett element påverkar du helheten, dvs alltsammans. Om man isolerar något av de element som finns inom LERM och förändrar det, så kan det i sin tur förändra verkligheten. Detta är en fundamental teori i BST. Besvarar det din fråga?

Sarah: Jag är inte säker på det. Jag vet inte om allt det här spelar någon roll. Jag har återigen kommit utanför mina gränser. Visst tycker jag det här är intressant, men samtidigt är det frustrerande. Jag känner mig lurad eftersom allt det här försiggår i min värld utan att jag vet om det...eller inte har vetat om det förrän nu. Det är orättvist. Det är den gamla historien om att ha och inte ha. Kan du inse hur man känner det när man hör detta för första gången och känner sig utanför?

Neruda: Ja, det förstår jag.

Sarah: För dig är allt det här självklart. Du är insatt i det. Men resten av oss rör ihop våra små liv med att tänka att världen är si eller så, när vi egentligen bara famlar omkring i mörkret. Visst är vi helt aningslösa?

Neruda: Jag vet inte, men kanske det. Det spelar ingen roll om du har rätt. Jag vet det jag vet och jag tror det jag tror. Allt annat är lika mystiskt för mig som för

dig. Det vore ett stort misstag att tro att Labyrintgruppen eller någon av deras medlemmar, inklusive Femton och Corteum, förstår alltihop. Det gör de inte. Men de arbetar hårt för att finna svaren, Sarah. Och då menar jag verkligen hårt. De har vikt sina liv åt BST-uppgiften. De kom inte in i det hela av en slump. De prövade och misslyckades med tusentals experiment tills de kom på LERM:s existens, och de kommer säkert att misslyckas med flera tusen experiment till innan de finner lösningen på BST. Men tro mig, dessa personer kom inte fram till kunskapen tillfälligt eller för att de fick den i gåva av en högre makt.

Sarah: Nej, så menade jag inte. Jag är glad för att Labyrintgruppen finns - och det menar jag. Jag tycker det är skönt att någon på denna planet har kommit på det här eller åtminstone försöker att göra det. Det är bara så orättvist att så få har bevis – kunskap – möjlighet att förstå allt detta. Deras liv är så annorlunda, dom kunde lika gärna leva på en annan planet. Dom kunde lika väl vara utomjordingar.

Neruda: Nu skrattar jag därför att just det har Femton fruktat från början: om någon nånsin kom på Labyrintgruppen skulle de bli betraktade som utomjordingar. Du bekräftade den farhågan!

Sarah: På sätt och vis önskar jag att du inte hade valt mig. Mitt liv har blivit så annorlunda. Jag kan bara tänka på det här. Det tar varenda vaken minut för mig. Jag har ingen aning om hur jag ska få ut den här historien, ingen aning.

Neruda: Sarah, kommer du ihåg första gången vi pratade och jag nämnde Corteum? Din första fråga var hur de såg ut.

Sarah: Ja. Vad vill du ha sagt med det?

Neruda: Det är naturliga frågor som folk kommer att ställa. LERM intresserar kanske några få vetenskapsmän, men jag tvivlar på det. Det som kommit fram i dessa intervjuer är så övernaturligt att jag tvivlar på att någon vetenskapsman tar det på allvar. Den som gör det anser det vara en nobel gest mot äkta monistisk idealism och ingenting mera. Där ser du att dina första instinkter är de rätta. Ställ frågor som folk kan vara intresserade av och som tilltalar deras enkla nyfikenhet. Oroa dig inte för att världen ändrar sig på grund av något jag sagt. Jag behöver inte få den tyngden på mina skuldror.

Sarah: Okej, du har absolut rätt. Förresten är jag inte säker på att allt det här är sant. Jag är fortfarande inte övertygad.

Neruda: Och jag försöker fortfarande inte övertyga dig eller någon annan. Jag svarar bara på dina frågor så uppriktigt jag kan.

Sarah: Ett noll till dig! För att glädja dem som läser den här intervjun i fortsättningen: Hur ser Corteum ut?

Neruda: Bra fråga. De är tre meter långa. Deras huvuden och kroppar är avlånga. Huden är mycket ljus, nästan genomskinlig som man kan förvänta sig hos grottfolk. Ögonen är stora och har olika färger som våra egna, men hos dem beror ögonfärgen på åldern och ibland också på deras sinnesstämning.

Vad som är så speciellt hos Corteum är att de har ett otroligt tydligt nervsystem, som gör att de faktiskt kan uppfatta allt som händer runt omkring dem, inklusive andras tankar. Så när du befinner dig i deras närhet måste du kontrollera dina tankar, annars kan du förolämpa dem. De är mycket känsliga.

Sarah: Hur kommunicerar ni?

Neruda: De talar perfekt engelska och franska, italienska och spanska, ja förresten de flesta språk. De lär sig ett främmande språk på några veckor och är mästare i språket inom ett par månader. Deras sinnen är som svampar. Femton var väldigt imponerad av detta.

Sarah: Hur kommer det sig att dom är intresserade av Ancient Arrow-projektet?

Neruda: Ungefär av samma anledning som Femton. De är lika absorberade av möjligheten att skapa BST som han.

Sarah: Vad ska Corteum med BST till?

Neruda: Corteum har ett mycket bräckligt planetsystem nu, eftersom den beskyddande atmosfären håller på att fördärvas på ett alarmerande sätt. Deras atmosfär skyddar dem nämligen från farliga ljusvågor ungefär som vårt ozonskikt. Det har gjort att de måste leva sitt liv på natten. De vågar sig endast ut nattetid och då bara korta stunder. Detta har pågått i många generationer. Ju mindre atmosfären skyddar dem, ju känsligare blir deras hud.

Deras vetenskapsmän förutsäger att det inte dröjer mer än 10-20 år innan de måste bo under jorden året runt. Det påverkar i högsta grad deras sociala liv.

Därför hoppas de att BST ska ge dem möjlighet att installera en teknologi som de nyligen har kommit på, och som skulle kunna rädda deras atmosfär.

Sarah: Jag begriper inte varför dom inte kan använda den teknologin nu?

Neruda: Det är en förebyggande teknologi. Det är bara BST som kan bygga upp deras omgivning.

Sarah: Dom har ju teknologi för rymdresor. Varför söker dom inte upp en annan planet att kolonisera?

Neruda: De har försökt, men alla lämpliga planeter är redan bebodda. De vill inte ingå i någon annans kultur, de vill ha kvar sin egen identitet. Det är nästan värre för dem att leva här på jorden än på deras egen planet! De måste bo i ett underjordiskt basläger för att överleva här. Vi har byggt en speciell landningsbana för deras rymdskepp.

Sarah: Vill dom få kontakt med vår regering och vårt folk?

Neruda: Ja, faktiskt. Det försökte de på ett tidigt stadium. Men de fördes genast till ACIO och vi lyckades övertyga NSA och andra intresserade att Corteum hade lämnat jorden med fara för sitt liv. Vi låtsas fortfarande utåt att Corteum lämnat oss för länge sen. NSA har förresten länge haft fullt upp med De Grå.

Sarah: Jag vill tala om WingMakers igen. Vad anser Corteum om WingMakers kapsel? Dom har väl sett alltihop?

Neruda: Javisst. De har varit inblandade i detta från början. Corteum är lika väsentliga för Labyrintgruppen som någon av dess mänskliga deltagare, ingenting är hemligt för dem. Corteums jordiska grupp har en ledare som heter Mahunahi. Han är först och främst konstnär och därefter vetenskapsman. Han var alltid väldigt intresserad av att se och höra om våra upptäckter. Han frågade om vi kunde ordna en anhalt till Ancient Arrow, så att han kunde besöka sajten själv, men det kunde vi inte göra utan att dra oönskad uppmärksamhet till platsen.

Sarah: Jag har ett par ovidkommande frågor om du står ut med det, för nu undrar jag varför det bara finns manliga medarbetare både hos Corteum, ACIO och Labyrintgruppen. Finns inga kvinnor med i dessa grupper? Och förresten, hur kan en konstnär bli ledare för Corteums rymdprojekt?

Neruda: Det stämmer att Labyrintgruppen består av mest män. Men en av ledarna är faktiskt kvinna. Hon har hand om kommunikationer och är på nivå fjorton. Vi har nio kvinnor som finns på nivåerna tolv och tretton, alla extremt dugliga och kunniga. Det förekommer ingen diskriminering hos oss. Vi har faktiskt till och med ett gift par.

När det gäller Corteum så är alla här manliga. Deras kultur är mera rollbetonad än vår. Kvinnorna betraktas inte som det mindre betydande könet - tvärtom! Det är bara så att männen sköter allt som rör rymdresor och kontakter med andra arter. De flesta medlemmarna i Corteum är gifta.

På din andra fråga vill jag svara så här: Corteum ser på vetenskap, religion och konst som tre likvärdiga delar av ett enat trossystem. Hos dem varierar ledarskapet mellan dessa tre delar beroende på vilken kontakt de har med den främmande rasen. När de först tog kontakt med den mänskliga rasen bestämdes det att ledarskapet skulle väljas från den konstnärliga delen, eftersom de kände sig mer jämlika på det området och på så sätt skulle det bli lättare för deras ledare att begripa sig på oss.

Sarah: Det var intressant. Trodde dom verkligen att vi är mer artistiska av oss än vetenskapliga eller andliga? När jag tänker närmare på det så förstår jag det faktiskt. Som ras lutar vi nog mer åt det hållet.

Neruda: Det var deras bedömning i alla fall.

Sarah: Då går vi över till artefakterna. Var finns dom som är teknologiskt baserade nu?

Neruda: Alla fysiska artefakter som kunde flyttas på packades omsorgsfullt in och skickades till ACIO:s forskningslaboratorier i södra Kalifornien och placerades i Labyrintgruppens eget laboratorium. Där finns de kvar fortfarande.

Sarah: Det är egentligen bara den första artefakten, som ungdomarna hittade, och den optiska skivan som blivit förstådda?

Neruda: Det är riktigt.

Sarah: Du sa tidigare att de som har förmågan att iscensätta LERM genom att använda sitt medvetande också har förmågan att manifesteras verkligheten och inte bara reagera på den, dvs. framkalla fysiska ting på ett ofysiskt sätt. Inte för

att jag vill verka religiös, men menar du att du pratar om vad Jesus och andra profeter har gjort, t.ex. förvandlat vatten till vin och botat sjuka?

Neruda: Ja. Det är samma princip fast jag har beskrivit den i stället för att utföra den. Det är lättare att göra än att beskriva.

Sarah: Visa mig genast!

För dem som läser det här berättar jag nu att jag till min häpnad får se Dr Neruda ta fram ett snörnystan ur tomma luften. Sen försvinner det och kommer tillbaka igen. Otroligt! Han håller inte i det, så det kan inte vara trolleri. Jag ser det alldeles tydligt.

Jag tar upp nystanet och det är alldeles verkligt, en fysisk grej alltså. Det känns precis som ett snörnystan ska kännas, kanske lite varmt.

Sarah: Kan du ta fram något mer komplicerat, som t.ex. en miljon dollar kontant?

Neruda: Ja, det kan jag. Men jag tänker inte göra det. Om du plötsligt fick en miljon dollar i handen - vad skulle du göra med dem? Skulle du stå ut med att se mig låta dem försvinna lika lätt som de kommit?

Sarah: Är du inte klok? Inte förrän nu tror jag på vad du har sagt! Vi människor har en benägenhet att tro på det vi ser med våra ögon. Du har äntligen visat mig något som går att ta på och som ögonen ser. Jag ber dig bara om en bekräftelse till på din förmåga. Ett snörnystan är okej, men en miljon dollar i kontanter är lite mer! Så...

Neruda: Vad är ditt dilemma då?

Sarah: Jag har faktiskt ett förslag. Jag blir tvungen att lämna mitt jobb troligen i flera månader så att jag kan sprida ut den här historien till allmänheten. Sen måste jag ligga lågt, gömma mig eller något sånt. Kan jag inte få tiotusen dollar för att klara mig igenom de kommande månaderna?

Neruda: Jo, det kan du få.

Sarah: Nu tittar jag på en hög med 100-dollarsedlar. Jag rör vid dem. Dom känns aningen varma, men dom verkar äkta. Men du förstår väl att folk inte kommer att tro det här?

Neruda: Sarah, om folk tror mig eller inte är oväsentligt. Jag bryr mig inte om det därför att jag försöker inte övertyga någon om något. Jag försöker bara lämna ut

information om WingMakers till människor som själva kan bestämma vad de ska tycka eller tro.

Sarah: Om du kan trolla fram pengar så här lätt behöver du väl ingen lön? Och du behöver inte jobba heller...

Neruda: När vi upptäckte den här teknologin behöll vi den inom Labyrintgruppen och använde den enbart för de experiment som Femton tillät. Detsamma skulle gälla för BST eller vilken teknologi som helst som skulle kunna användas för personlig vinning.

Sarah: Ni måste vara en väldigt disciplinerad grupp! Jag skulle aldrig klara av att motstå det. Men varför kallar ni det för teknologi? Är det inte en helt mental grej? Du använde väl bara dina tankar?

Neruda: Det är teknologi endast ur den synpunkten att man förstår den mentala processen. Det finns inget mekaniskt i det. Det har med LERM att göra. Det är en fråga om perspektiv och när du väl har ett perspektiv på LERM, som utgör en fundamental uppbyggnad av ditt trossystem, så är det förvånande lätt att göra det här. Det liknar litegrann en sofistikerad optisk villa, baserad på ett hologram som det tar flera månader av koncentration att framkalla bilden av. I samma ögonblick du ser den kan du omedelbart se den igen under resten av ditt liv utan någon som helst svårighet. Det är så man gör. Somliga lär sig det på ett par dagar, andra behöver hundratals timmar. Det som alla ändå har gemensamt är att när du har förstått det blir det lika naturligt som att andas.

Sarah: Kan jag lära mig det på några veckor när det tog hundratals timmar för några av dina superintelligenta kollegor att lära sig tekniken?

Neruda: Det har inte med intelligens att göra, utan med förståelse och tro.

Förståelsen kommer av att inse LERMS existens och förstå hur den fungerar från grunden. Du måste förstå och tro på det du förstår.

Sarah: Hur ska jag kunna tro på LERM?

Neruda: Det gör du redan djupt inne i dig. Det är ditt medvetande som skjuter ifrån sig din djupare tro och förståelse. Jag skulle kunna visa dig LERM så att du fick bevis för dess existens. Men då måste du till Labyrintgruppens forskningscenter i södra Kalifornien. Där finns det odiskutabla beviset för LERM.

Sarah: Hm. Det kan ju inte ske. Dit kan jag aldrig få tillträde. Så det måste finnas en annan väg.

Neruda: Labyrintgruppen har en teknik som Femton själv är pappa till, som bokstavligen gör det möjligt för en individ att uppleva LERM. Man kan även gå mystikerns eller schamanens väg, men det gör man inte på fjorton dagar. Att bl.a. lära sig att manifesteras fysiska grejer är något som sedan sker omedvetet. Man vet faktiskt inte hur man gör!

Sarah: Hur skulle jag kunna åstadkomma nåt sånt?

Neruda: Det vet jag inte. Det går varken att förklara eller beskriva. LERM kan upplevas genom denna teknologi och det som då händer är att ditt inre elektriska system får nya ledningar. Rättare sagt: nya kretsar läggs in i ditt nervsystem och med hjälp av dem kan du använda LERM. Men jag ser på ditt ansikte att den här förklaringen är för konstig.

Sarah: Nej, det är den inte. Men jag övergår till en annan sak. Vissa teknologier, sa du, får man inte använda för personlig vinning. Om BST var färdigt och lämnades ut till allmänheten, så nog skulle jag använda det.

Neruda: Labyrintgruppen har allvarliga etiska synpunkter på allt de gör. Det finns särskilda anställda som kontrollerar sånt.

Sarah: Men om jag lägger ut våra samtal på Internet och om media får tag i hela historien, kan det inte äventyra Labyrintgruppens önskan att få förbli hemlig?

Neruda: Nej. Labyrintgruppen är mer än en hemlig organisation. Praktiskt sett existerar den inte. ACIO existerar inte heller. Ingen har möjlighet att spåra någon av dem. Deras skyddsteknologi är så överlägsen att de är osårbara. Ingenting som jag säger eller publicerar gör dem sårbara. Som jag redan har sagt: deras enda bekymmer är mitt avhopp och möjligheten att flera avhopp kan ske i framtiden.

Men nu är jag en av de få därifrån som får uppleva det vanliga samhället - som en vanlig människa.

Sarah: Du behöver inte ens jobba. Du kan få pengar från luften!

Neruda: Du vet inte hur enkelt jag lever. Jag äger en 92 Honda Accord. Jag bor i en enkel trerumslägenhet i en förstad med bara enkelt boende.

Sarah: Men du är ju rik. Du har ju haft en fantastisk lön. Var gör du av alla pengarna?

Neruda: Jag har hemliga förvaltare.

Sarah: Är alla i Labyrintgruppen som du?

Neruda: Dom flesta har högre standard än jag, men det hör till oss och vårt arbete att leva tillbakadraget och blygsamt. Femton betalar oss vad vi är värda. Själv lever han ännu blygsammare än jag. Om någon frågar oss vad vi gör, svarar vi: Jag är vetenskaplig forskare och arbetar för regeringen. Det brukar man vara nöjd med.

Sarah: Men om du möter en kvinna och blir kär i henne förstår du väl att du blir utfrågad.

Neruda: Då jobbar jag på regeringens väderforskningslabb.

Sarah: Du klarar dig tydligen! Men varför är du så rädd?

Neruda: Det är inte Labyrintgruppen som skrämmer mig, det är det här nätverket av organisationer som jag nämnde förut. I samma ögonblick som de upptäcker detta på Internet är mitt liv i fara. Jag känner dem som står bakom flera av organisationerna och vet hur de arbetar. Jag har kunskap som du bara fått veta en liten del av. Det är den kunskapen de vill åt.

Sarah: Men snälla, du är ju språkmänniska, översättare av hieroglyfer för katten - hur kan det hota dom hemliga organisationerna?

Neruda: Jag var den som skapade den underliggande kodade teknologin för deras säkerhetssystem, som döljer deras prognosutformade programvara för världens börshandel. I dina ögon är jag lingvist, men i den ekonomiska världen är jag helt enkelt den bästa vad gäller kodning. Jag fick hjälpa vissa organisationer och när jag höll på med det fick jag veta en hel del om dem. Det gör mig till en säkerhetsrisk.

Sarah: Om Labyrintgruppen och ACIO har så gott om pengar, varför jobbar du då tillsammans med dom där ondskefulla grupperna?

Neruda: Du blandar ihop kontroll med onda avsikter. Det är deras sätt att arbeta på. Tro mig, de står närmare Labyrintgruppens målsättning än vad t.ex. världens regeringar gör och framför allt de militära ledarna. Om det är något du borde oroa

dig för så är det administrationen, kongressen och försvarsdepartementet - inte bara i USA utan i alla länder.

Sarah: Hur kan du säga nåt sånt? Dessa hemliga, manipulativa organisationer hjälper oss alltså, och vår regering och våra militära ledare gör oss illa?

Neruda: Jag säger att världens nationers ledarskap är odugligt och kan köpas med den heliga dollarn. Det är inte det hemliga nätverket jag talade om som manipulerar vår regering och militära ledare att investera enorma summor i destruktiva krafter, som t.ex. atomvapen och biologiska vapen. Det har de beslutat om alldeles själva. Politiker och militära ledare använder tid, energi och pengar för att ta fram massförstörelsevapen och det kallar jag ren ondska, om det finns något som heter så.

Sarah: Okej. Jag förstår. Men du lät mig också förstå att dessa hemliga organisationer skulle försöka döda oss om vi publicerar och sprider allt det här? Det låter inte alls bra.

Neruda: Du behöver inte oroa dig för det hemliga nätverket. Du vet inte tillräckligt för att utgöra en fara för dem. Dussinet böcker har skrivits om dem utan att avslöja mycket. De är bara intresserade av mig. Därför måste jag vara försiktig med vad jag berättar för dig. Du får ta upp våra samtal på band för att jag vet vilka som kommer att lyssna och jag vill att de får veta precis vad vi har pratat om.

Sarah: Jag begriper fortfarande ingenting. Om Labyrintgruppen, ACIO och det där hemliga nätverket är så välvilliga, varför fruktar du då för ditt liv? Och varför gömmer dom sig som kackerlackor för allmänheten?

Neruda: Jag fruktar för mitt liv därför att jag kunde ställa till med elände för några av de hemliga organisationerna om jag ville - men det tänker jag inte göra. Jag har viktiga koder som jag - och endast jag - känner till som rör Labyrintgruppen. Jag har själv ordnat så den viktigaste koden bara finns i mitt huvud, inte i någon annans. Det var en slags livförsäkring att göra så.

Sarah: Om det behövs, kan ingen i Labyrintgruppen upptäcka den koden?

Neruda: Det skulle ta för lång tid. Femton skulle aldrig gå med på det.

Sarah: Vet dom om detta?

Neruda: Ja. Jag informerade dem strax efter att jag hoppade av.

Sarah: Dom måste ha blivit skitförbannade?

Neruda: Milt talat, ja. Det var ingen trevlig konversation.

Sarah: Vem tillverkar er sofistikerade teknologi?

Neruda: Ingen på den här planeten kan tillverka dessa teknologier. De är alla baserade på Corteums teknologi och den ligger cirka 150 generationer före vår datateknologi här på jorden.

Sarah: Är Corteum tillverkare av allt som Labyrintgruppen designar? Tänk om dom skulle svika er en vacker dag? Då måste väl Labyrintgruppen upphöra?

Neruda: Kanske det. Men Femton är listig och han har en katastrofplan som förhindrar att något sådant händer. Glöm inte att Corteum är minst lika intresserade som vi av att utveckla den här tekniken. De har en enorm respekt för Femton och alla de andra i Labyrintgruppen.

Sarah: Men tänk om ledarna i nätverket av hemliga organisationer kan pressa Femton att få tag i dig. Han har ju tillgång till den fjärrskådningsteknologi (RV) som kan avslöja var du finns.

Neruda: De har inget som helst inflytande över Femton. Femton kan inte bli pressad. I själva verket är det precis tvärtom! Men det skulle han aldrig göra.

Sarah: Hur ska du kunna gömma dig för dom då?

Neruda: Som jag har sagt förut så började jag systematiskt befria mig från ACIO:s säkerhetsåtgärder, som innefattar elektroniska sensorer implanterade under huden i nacken. Jag rev loss dem. Därför har jag en chans att klara mig under jorden tills jag finner på en annan lösning.

Sarah: Du sa ju att dom har RV-teknologi som kan lokalisera dig. Tänk om dom gör det.

Neruda: De försöker säkert, men den teknologin är inte särskilt exakt. En fjärrskådare (RV) kan se det här rummet men har inte en aning om var det finns. Han eller hon kan koncentrera på vissa föremål, som t.ex. klockan därborta, men då måste det vara den enda klockan som finns av den sorten.

Sarah: Är det nåt jag ska oroa mig för?

Neruda: Vi får variera våra mötesplatser. Nästa gång träffas vi på ett annat ställe, kanske utomhus. Nån allmän plats utan skyltar.

Sarah: Usch, vad nervös jag blir! Du lugnar mig inte precis.

Neruda: Jag är ärlig, Sarah.

Sarah: Vad skulle dom göra med mig och min dotter ifall dom hittar oss?

Neruda: De skulle använda MRP på dig, alltså sudda ut minnet av våra möten.

Sarah: Om jag bara hade vetat om det här innan jag och min dotter blev inblandade! Säg mig en sak: Vet du när dom gör en RV-test? Kan du känna det på dig?

Neruda: Jag kan känna det, men inte helt säkert.

Sarah: Kan man försvara sig mot det?

Neruda: Nej. Men jag stannar bara korta perioder sent på kvällen och på olika platser. Det är det enda vi kan göra för att skydda oss.

Sarah: Men hur gör du för att skydda dig själv?

Neruda: Du måste förstå att det finns viss information som jag inte kan ge dig.

Sarah: Jag känner att vi måste sluta nu. Kan vi mötas på tisdag och fortsätta där vi slutade i kväll?

Neruda: Det passar mig utmärkt.

Slut på Sarahs andra intervju med Dr Neruda.

